

ת"פ 9360/02/14 - מדינת ישראל נגד א' ב' י'

בית משפט השלום בראשון לציון

09 נובמבר 2015

ת"פ 9360-02-14 מדינת ישראל נ' ב'
י' (עציר)

ת"פ 9379-02-14

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
א' ב' י' (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אוראל רוזנצויג

הנאשם - הובא על ידי שב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד בירק

גזר דין

הרקע.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום שמלכתחילה כלל בחובו 5 אישומים.

ביום 11.11.15 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה ויורשע ובטרם טיעונים לעונש יופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר ולממונה על עבודות השירות בשב"ס לקבלת חוות דעת. כמו כן הוסכם כי במידה ויתקבל תסקיר חיובי תעתור התביעה לעונש מאסר בן חמישה חודשים שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית. במידה והתסקיר יהיה שלילי יטענו הצדדים "פתוח".

ואכן, במסגרת הסדר טיעון תוקן כתב האישום באופן שנותרו 3 אישומים שבעובדותיהם הודה הנאשם והורשע.

כאן המקום לפרט באילו מעשים הודה הנאשם:

על פי האישום הראשון הודה הנאשם כי ביום 1.2.14 סמוך לשעה 20:00 בערב, הגיע הנאשם לביתו ובעקבות ויכוח אשר החל בינו לבין בתו ל.ב.י (להלן: "הקטינה") ניסה הנאשם לתקוף אותה בכך שזרק לעברה פמוט אשר לא פגע בה וכן ניסה לבעוט בה. בהמשך לכך, התקשרה הקטינה לאמה, בת זוגו של הנאשם באותה עת, הגב' ס' ב' י' (להלן: "המתלוננת"). המתלוננת ביקשה מהנאשם שיארוז את חפציו וסיפרה לו כי הזמינה משטרה ובתגובה איים הנאשם בפגיעה שלא כדין במתלוננת בכך שאמר לה שמקסימום הוא יהיה עצור יומיים - שלושה ואז אחרי שישתחרר ידקור אותה מבטן ועד לגרון תוך שסימן עם ידו על גופה של המתלוננת מאזור המותן ועד אזור הצוואר.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בניסיון תקיפת קטין - עבירה לפי סעיף 382(ב) + 379 + 25 לחוק העונשין ובאיומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

על פי האישום השני, הודה הנאשם כי כחודשיים עובר לאישום הראשון, בשעות ערב, לאחר ויכוח בין הנאשם למתלוננת, עת שכבו השניים במיטתם בביתם, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שפגע בירכה באמצעות ברכו. באותן נסיבות, עת המשיכו השניים להתווכח במיטתם, ניסה הנאשם לתקוף את המתלוננת בכך שהרים לעברה את ידו בעוד היא מאוגרפת, או אז נכנסה הקטינה לחדרם והנאשם חדל ממעשיו.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בתקיפת בת זוג - עבירה לפי סעיף 382(ב) + 379 לחוק העונשין.

על פי האישום השלישי, כחודשיים עובר לאישום הראשון, בבית, לאחר ויכוח בין הנאשם למתלוננת, איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה בגופה באומרו "בסוף אני אתעצבן ואצית אותך בבית".

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם באיומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

תסקיר שירות המבחן.

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר עובר לדיון שהתקיים ביום 20.4.15. הדיון נדחה לפי שאז טרם הוגשה חוות דעת הממונה על עבודות שירות בשב"ס. סופו של דבר שהוגשה חוות דעת חיובית של הממונה. עיון בתסקיר מגלה כי שירות המבחן, בחן כל הנתונים, העובדות והנסיבות הרלבנטיים לעניין העונש. מתוך התסקיר עולה כי בני הזוג התגרשו, וכי היחסים העכורים בין בני הזוג מקורם במצוקה כלכלית קשה של המשפחה, ובריחת הנאשם מהמציאות הקשה אל עבר השימוש באלכוהול. העבירות אותן ביצע הנאשם בכתב האישום היו על רקע אלה. סופו של דבר, ששירות המבחן ממליץ על של"צ בהיקף של 200 שעות, וכן מאסר מותנה.

טיעוני הצדדים לעונש.

בטיעוניה עתרה התביעה להחמיר עם הנאשם. ראשית, מצאה התביעה כי מדובר במעשי אלימות קשים המחייבים עונש של מאסר בפועל ולא כזה שירוצה בעבודות שירות. התביעה, לא מצאה כי יש ממש באמור בתסקיר, לרבות ובמיוחד המצב הנוכחי בין בני הזוג, לפיו הללו התגרשו ואינם חיים יחדיו וכי הנאשם הינו למעשה המפרנס היחיד של משפחתו.

לפי תפיסת התביעה, אין נפקא מינה המצוקה הכלכלית והפגיעה הכלכלית הקשה במשפחת הנאשם. מעשי הנאשם מובילים אך ורק למאסר בפועל "ממש" דהיינו מאחורי סורג ובריח. בין היתר מצאה התביעה כי גורם מחמיר עם הנאשם הוא עברו הפלילי המכביד אשר יש ובמקרה זה, שלא אלימות במשפחה, כדי לבסס מאסר בפועל.

באת כוח הנאשם ביקשה להקל בדינו של הנאשם ולקבל המלצת שירות המבחן. למעשה ביססה הסניגורית טיעוניה על האמור בתסקיר שירות המבחן.

דין והכרעה.

איני מקבל עתירה התביעה לעונש מאסר בפועל תוך דחייה מניה וביה של האמור והמומלץ על ידי שירות המבחן.

בלי להקל ראש בעבירות אלימות, לרבות ובמיוחד אלימות בתוך המשפחה, איני רואה החומרה הרבה שרואה התביעה עם מעשי הנאשם. אני סבור כי, זריקת פמוט לעבר בתו הקטינה שלא פגע בה, ובתוך כך, ברור כי אילו רצה הנאשם לפגוע בה היה נוקט אלימות אחרת שהיה בה כדי לפגוע בביתו, כמו גם הניסיון לבעוט בביתו, שהייתה אז כבת שמונה עשרה, כמו גם האיומים כי ידקור את אשתו אם יעצר, או מכה שהיכה הנאשם את אשתו בעודם שוכבים במיטתם בכך שהיכה בירכו בירכה של אשתו, ושוב אומר בעודם שוכבים במיטה, או שהרים לעברה באותה עת ידו המאוגרפת, או שחודשים לפני כן, איים הנאשם כי בסוף יתעצבן ויצית את הבית, תלונה אגב שהוגשה אגב אורחה לתלונות האחרות של אשת הנאשם שנראה בעליל כי לא ייחסה לכך חשיבות ממשית אותה עת, יש בכך מעשי אלימות ברף כה גבוה של חומרה המחייב מאסר בפועל.

לא באתי לבקר שיטת התביעה, אך נדמה כי העתירה לעונש מאסר בפועל, במקרה זה אינה מידתית, לרבות ובמיוחד לנוכח האמור בתסקיר שירות המבחן.

אכן, הנאשם ניסה לתקוף, את בתו והביע מילות הבל של שיכור כלפי בני משפחתו. הנאשם בעט בירכו בירך אשתו עת שכבו במיטה בעקבות ויכוח ביניהם, או עשה מעשה אחר והוא איים כי יצית את ביתם - שוב דברי הבל שיש בהם אמנם משום איומים מבחינה משפטית. אלא שיש לבחון כל מעשה וכל דבר בפרופורציה. איני סבור כי מדובר ברף חומרה גבוה.

מכל מקום, שירות המבחן בחן כל הצריך בחינה. אני סומך ידי על בחינת ושיקול דעת שירות המבחן, בהיותו גוף מקצועי, מיומן וערכי ביותר. אני נותן משקל רב להמלצות שירות המבחן לרבות ובמיוחד ההמלצות במקרה זה. מדובר באדם, שבעברו עבר פלילי מכביד. אדם זה מצא לעצמו דרך שיקומית לאחר שנדון למאסר לפני כ- 12 שנה עת התחתן עם אשתו, המתלוננת בתיק זה. נישואין אלה נתנו בידו עוגן לחיים תקינים. סופו של דבר שנקלע הנאשם ומשפחתו למצוקה כלכלית קשה. מזה כ- 8 שנים עובד בעבודה מסודרת כעוזר אב בית בבית ספר תיכון, עבודה שיש בה כדי לפרנס אותו ואת משפחתו. גזירת דינו של הנאשם למאסר בפועל כפי שיטת התביעה, או למאסר שירוצה בעבודות שירות, יש בכך כדי להביא לכליה כלכלית על הנאשם ומשפחתו. לא זו תכלית הענישה במקרה זה. בני הזוג כיום גרושים ואינם חיים יחדיו. מה לנו כי נלך על פי שיטת התביעה ונשית על הנאשם עונש מאסר בפועל "ממש", או אף מאסר שירוצה בעבודות

שירות, שהתביעה מתנגדת לו?

אני סבור כי יש ללכת אחר המלצת שירות המבחן ולהעדיף הדרך השיקומית על פני ההחמרה בענישה. אם חייב אני ללכת אחר מתווה תיקון 113 לחוק העונשין אזי אומר כי אכן, יש ובמקרים אלה על פי הערך החברתי המוגן כמו גם על פי מדיניות הענישה העונש יהא מאסר בפועל או גם מאסר שירוצה בעבודות שירות. אך משיקולי שיקום כפי המפורט בתסקיר שירות המבחן, שאני מקבלו, יש מקום לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם.

זה העונש שאני משית על הנאשם:

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה שיש עמה מרכיב של אלימות כלפי גוף אדם.

אני מחייב הנאשם לחתום על התחייבות להימנע מעבירה, לפיה אם יעבור עבירה של פגיעה בגוף אדם במשך שלוש שנים מהיום ישלם סך של 2,000 ש"ח.

לא יחתום על ההתחייבות, ייאסר למשך 7 ימים.

אני מחייב הנאשם לבצע שירות לתועלת הציבור (של"צ) בהיקף של 200 שעות על פי תכנית שהוכנה עבורו על ידי שירות המבחן. הסברתי לנאשם בלשון פשוטה משמעות השל"צ הבין והסכים.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן והודע היום כ"ז חשוון תשע"ו, 09/11/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

הוקלדעלידיפעתמינאי